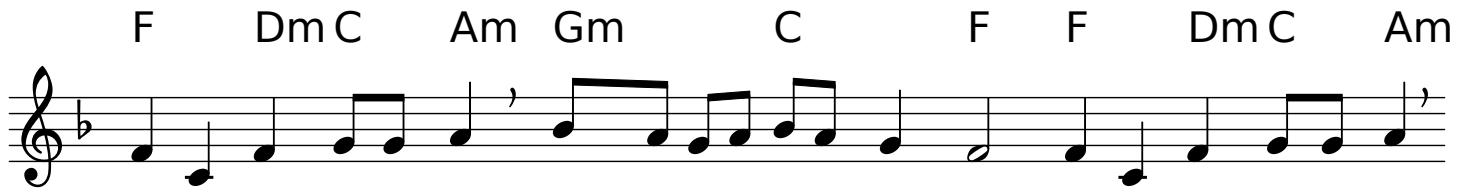

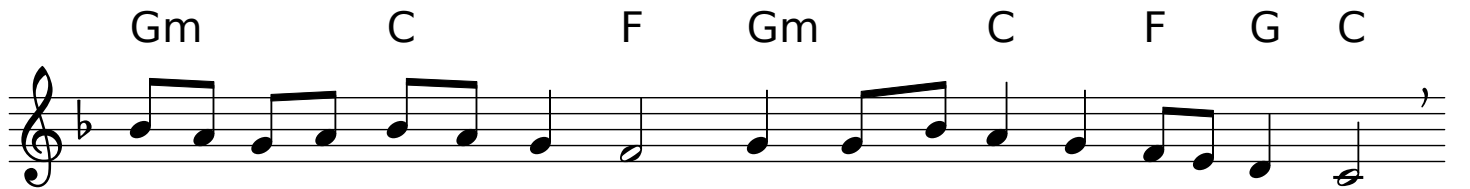
Dicsőült helyeken, mennyei paradicsomban

Pécselyi Király Imre, kb. 1641

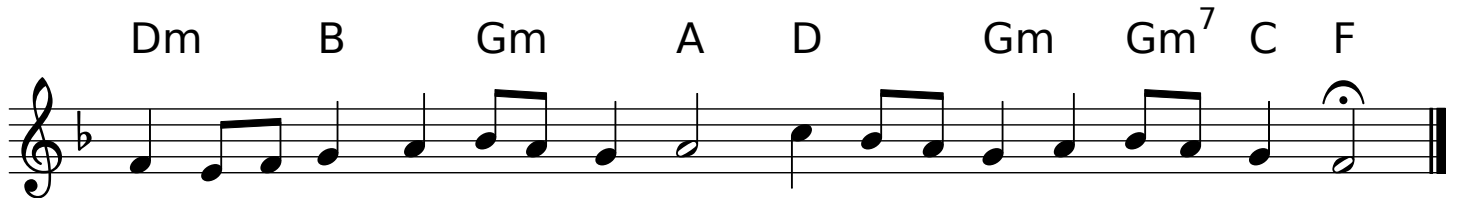
Debrecen, 1774

1. Di-cső-ült helyeken, meny-nyei paradicsomban, Az kik vi - gadoztok

vég-he-tet-len bol-dog-ság-ban, Vagy-tok meg-ú - jult ál-la-pot-ban:

Az Úr ne-vét szép é-nek-szó-ban, No, di-csér-jé - tek vi-gas-ság-ban!

2. Lássátok, ti dicső angyali lelkek az égben, A fénylő mennyei testek roppant seregében, Mint uralkodék dicsőségben Az Úr, és őtet felségében Imádjátok tiszta szentségben.

3. Nap, Hold, csillagos ég, ti az Urat dicsérjétek, Jóságát, hatalmát, bölcsességét hirdessétek, Mert amely rendet ő tinéktek Kiszabott, az a ti törvénytek, És ti annak híven engedtek.

4. Tenger, föld, szigetek s a hegyek pompás szépsége, Erdők és ligetek, folyóvizek kiessége, Sík mezők, rétek ékessége, Vetések kellemetessége: Mind a Teremtő dicsősége.

5. Fák, bokrok, csemeték, gyümölcsöket hozó kertek, Pompás liliomok s minden virági szépségek, Színekkel kihímezett rétek, Apróbb és nagyobb növények: A gondviselést hirdessétek.

6. E földön lakozó minden állat boldogsága, A szárnyon repdeső madaraknak vidámsága, A halak s férgek sokasága, Egyszóval az élők országa Mondja: mely nagy az Úr jósága!

7. Bölcs Isten remeki, kik az ő képei vagytok, És a tőle lehelt emberi lélekkel bírtok, Az örökkévalót lássátok Munkáiban és imádjátok, Egy szívvel és szájjal mondjátok:

8. Dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadása, A szentek Urának légyen örök magasztalás, Kiben soha nincs megváltozás, Vagy ígértől elhanyaglás: Tőle fejünkre szálljon áldás!